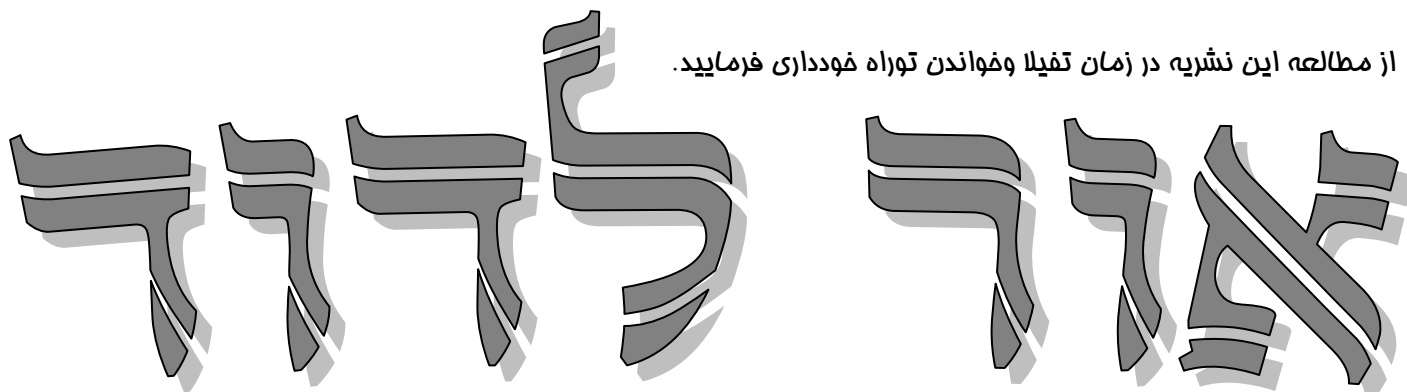

از مطالعه این نشریه در زمان تفילה و فواندن תורה فودדاری فرمایید.

ואתחנן

جهت حفظ قدوسیت این نشریه از دور انداختن آن فودداری فرمایید.

۱۱ آو ۵۷۸۰

تفاری روش

در ادامه پاراشا می‌خوانیم: "و دوست بدار خد-اوند خالقت را با تمام قلبت ، با تمام جان و با تمام ثروتت." دانشمندان توره در تفسیر این جمله می‌نویسند:

یک میصوای همیشگی است که همواره باید آن را انجام داد ، در شب ، روز ، روز معمولی و در روز شبات ، ایام موعد ، روز کیپور و هم در روز نهم آو ، هنگام شادی و هم خد-ای ناکرده موقع ناراحتی ، چه هنگام سلامتی و خد-ای ناکرده موقع بیماری.

خلاصه در هر وضعیت و در هر مکان باید این میصوا را صورت داد. این میصوای دوست داشتن خد-اوند است که می‌توان در هر ثانیه آن را انجام داد و انجام این میصوا بر تمام میصوهای دیگر تأثیر گذارده و هم چنان که گفته شد ، تفاوت بین میصوایی که از روی ترس با میصوایی که از روی عشق انجام می‌شود ، بسیار زیاد است.

سؤال اینجا است چگونه می‌توان خود را به درجه‌ای برسانیم که در هر لحظه از زندگی خد-اوند را دوست داشته و چگونه در زندگی روزمره انجام این میصوا را فراموش ننماییم؟

برای پاسخ به این سؤال باید توضیح دانشمندان توره را بر این جمله بخوانیم:

"دوست بدار خد-اوند خالقت را با تمام قلبت ، با هر دو غریزه ، هم با غریزه خوب و هم با غریزه بد."

حال این سؤال پیش می‌آید چگونه می‌توان با غریزه بد خد-اوند را دوست داشت و او را عبادت نمود؟

در این پاراشا در مورد ده فرمان می‌خوانیم. در انتهای فرمان دوم توره می‌فرماید: و تا هزاران (دوره) با دوستدارانم و افرادی که میصوهای من را نگه می‌دارند نیکی می‌کنم.

راشی در تفسیر این مورد می‌نویسد:

"منظور از دوستداران اشخاصی هستند که میصوهای خد-اوند را از روی عشق و اشتیاق انجام می‌دهند و منظور از نگهدارندگان میصواها ، اشخاصی است که از روی ترس میصوهای خد-اوند را نگه می‌دارند."

راشی در این مورد می‌نویسد:

"در ادامه توره می‌فرماید: خد-اوند پیمان و نیکی خود را برای اشخاصی که میصوهای خد-اوند را انجام می‌دهند ، تا هزار دوره نگه می‌دارد. بدین صورت ، اشخاصی که میصوهای خد-اوند را با عشق انجام می‌دهند ، تا هزاران دوره خد-اوند با آنها نیکی می‌کند و اشخاصی که از روی ترس انجام می‌دهند ، خد-اوند تا هزار دوره با آنها نیکی می‌نماید."

از اینجا می‌بینیم بین افرادی که میصوهای خد-اوند را از روی ترس انجام می‌دهند و افرادی که میصوهای خد-اوند را از روی عشق انجام می‌دهند تفاوت بسیاری وجود دارد. جای تعجب است که دو نفر یک میصوا را به یک صورت انجام داده و تمام جزئیات آن را به یک شکل انجام می‌دهند و هنگام دریافت مزد ، مزد شخصی که از روی عشق انجام داده ، چندین برابر است.

دانشمندان توراه در ادامه تفسیر این جمله می‌نویسند: "با تمام جانت ، حتی اگر خد-اوند جان تو را می‌گیرد. و با تمام ثروت ، زیرا هستند افرادی که ثروت خویش را بیش از جان خود دوست دارند. تفسیر دیگر این است که هر اتفاقی برای تو می‌افتد ، باید از خد-اوند تشکر نمایی."

در اینجا دانشمندان توراه راه دوست داشتن خد-اوند را در هر لحظه به ما نشان داده‌اند. زیرا اگر انسان ، خد-اوند را دوست ندارد به این علت است که مطمئن نیست آیا واقعاً خد-اوند او را دوست دارد یا خیر و گاهی به نظر می‌رسد که ظاهراً خد-اوند ، انسان را دوست ندارد و از روی دشمنی ، این بلا بر سر انسان آمده است. به همین سبب دانشمندان توراه می‌فرمایند هر اتفاقی برای انسان می‌افتد ، او باید از خد-اوند تشکر نماید.

ابتدا باید از مواردی شروع نمود که خد-اوند به ما داده و مطمئن هستیم خد-اوند خوبی ما را می‌خواهد که این موارد را به ما داده است.

صبح که از خواب بیدار می‌شویم ، می‌بینیم شب قبل چقدر خسته بودیم و حال این خستگی برطرف شده و می‌توانیم روزی جدید را با شادابی آغاز کنیم و کار روزانه خود را ادامه دهیم. سپس بلند می‌شویم و می‌بینیم سالم از خواب بیدار شده‌ایم ، می‌بینیم ، می‌شنویم ، می‌توانیم تمام اعضای بدن خویش را تکان دهیم. به خاطر این موارد باید خد-ا را شکر گفته و از وی تشکر کنیم ، زیرا تمام این موارد به فرمان خد-اوند انجام شده و اگر خد-اوند فرمان نمی‌داد که ما سالم از خواب بیدار شویم ، این اتفاق نمی‌افتاد.

سپس باید به اطراف خود نگاه نمود و دید چقدر نیکیهای خد-اوند اطراف ما هستند ، آب ، غذا ، قدرت درک و غیره داریم و با تأمل در این موارد ، عشق به خد-اوند به قلب ما وارد می‌شود. اگر انسان دارای همسر و فرزند است ، باید به این خاطر آن از خد-اوند تشکر نماید.

خلاصه اگر در زندگی خود تأمل نماییم متوجه می‌شویم خد-اوند هدایای بسیاری در زندگی به ما داده که بابت آنها هیچ نپرداخته‌ایم. و هر چه بیشتر در این نیکی‌ها تأمل کنیم ، متوجه می‌شویم خد-اوند لطف بسیاری در حق ما نموده و در ازای این همه خوبی خد-اوند ، ما نیز باید بهتر و بیشتر خد-اوند را عبادت

نماییم. به این صورت است که عشق به خد-اوند در قلب ما جای گرفته و همواره از خد-اوند تشکر می‌کنیم در ازای مواردی که به ما داده و می‌دهد و از او خواهش می‌کنیم در آینده نیز این موارد را به ما بدهد.

حال در مورد وقایع ناگوار زندگی صحبت می‌کنیم و مواردی که به نظر اضافه می‌آیند.

در بالا پرسیدیم چگونه می‌توان خد-اوند را با غریزه بد عبادت نمود. اصلاً غریزه بد به چه درد می‌خورد که باعث می‌شود در عبادت خد-اوند لغزش داشته و در آن کوتاهی نماییم. ولی در اصل ، برعکس این مورد درست است. وقتی همواره با غریزه بد در جنگ هستیم و غریزه بد مانع ما می‌شود که خد-اوند را عبادت نماییم ، وقتی بر غریزه بد غلبه کنیم ، مزد ما بسیار زیاد خواهد بود و هر چقدر بیشتر بر غریزه بد غلبه کنیم ، اشتیاق ما در عبادت خد-اوند بیشتر خواهد شد و اگر غریزه بد نبود ، هیچ دلیلی نبود که در ازای اعمال خوب خود ، مزد و پاداش دریافت نماییم.

به این صورت ، هر کمبود یا هر موردی که بر خلاف خواسته ما است ، باید بدانیم این مورد به نفع ما است ، زیرا خد-اوند ، خوبی ما را می‌خواهد و او نهایت خوبی است و هیچ چیز بدی از جانب ا-لهی فرود نمی‌آید و موردی که به نظر ما بد می‌آید ، این نهایت خوبی است و برای این است که بیشتر در درجات ا-لهی بالا رویم. در کتب مقدس توضیح داده شده وقتی خد-اوند ، انسان را مجازات می‌نماید ، این مجازات به عنوان انتقام نیست ، بلکه برای این است که انسان اشتباه خویش را بفهمد ، آن را اصلاح و دوباره آن را تکرار نکند و در انجام میصوهای خد-اوند پشتکار داشته باشد.

در این صورت باید به یاد داشت که در هر لحظه باید از خد-اوند تشکر نمود ، هم در قبال مواردی که به ما داده ، مواردی که به ما می‌دهد و هم در قبال مواردی که در آینده از خد-اوند دریافت می‌کنیم و هر چه بیشتر در این مورد تأمل نماییم ، بیشتر عشق و محبت خد-اوند در دل ما نفوذ خواهد نمود.

شروع میصوا در هر شرایط

پس از این که توره توضیح می‌دهد که مشه ربنو این سه شهر را اختصاص داد ، توره می‌فرماید:

”این توره است که مشه ربنو جلوی بنی ییسرائل قرار داد.“ به این معنی که در انجام میصوا نباید صبر نمود و آن را به وقت دیگری موکول کرد ، بلکه باید فوراً انجام میصوا را شروع کرد تا جایی که می‌توان ، میصوا را انجام داد. و مشه ربنو این مورد را با اعمال خویش به قوم ییسرائل نشان داد و این سه شهر را اختصاص داد ، با این که می‌دانست تا وقتی که یهوشع وارد سرزمین ییسرائل نشود و سه شهر دیگر را اختصاص ندهد ، این شهرها خاصیت نجات قاتل سهوی را ندارند.

در پاراشا می‌خوانیم مشه ربنو سه شهر را برای افرادی که ناخواسته مرتکب گناه قتل شده بودند ، اختصاص داد.

در پاراشای مسعی ، توره توضیح می‌دهد باید شش شهر را برای این مورد اختصاص داد و تا وقتی هر شش شهر به این مورد اختصاص داده نشوند ، این شهرها نمی‌توانند شخصی که ناخودآگاه مرتکب گناه قتل شده را نجات دهند.

حال مشه ربنو این مورد را می‌دانست و نیز آگاه بود که وارد سرزمین ییسرائل نخواهد شد. ولی با این حال از انجام یا شروع این میصوا خودداری ننمود.

هخافص خبییم روحش شاد از این مورد می‌آموزد در هیچ شرایطی نباید از شروع میصوا دست کشید ، حتی اگر فرد مطمئن است که نمی‌تواند انجام این میصوا را به پایان برساند.

همواره او را صدا می‌زنیم

این میهمان دوباره بیاید ، صاحبخانه او را با اخم وارد خانه می‌کند و در روز چهارم ، وقتی این میهمان درب خانه را می‌زند ، صاحبخانه می‌گوید:

”این آدم کیست دیگر؟! چقدر زحمت ساز است و توقع دارد هر روز از او پذیرایی کنم.“

ولی در نزد خد-اوند اینطور نیست ، تمام قوم ییسرائل به درگاه خد-اوند تفیلا می‌خوانند و خد-اوند تفیلا می‌شنود و خوشحال است. به همین سبب مشه ربنو می‌فرماید:

”چه کسی به مانند خد-اوند خالق ما است که همواره او را صدا می‌زنیم.“

حال که خد-اوند چنین قولی داده که هر بار که او را صدا بزنیم ، با خوشحالی ما را خواهد شنید ، باید از این مورد استفاده و از خد-اوند درخواست نموده و خواسته‌های خویش را از او بخواهیم.

برگرفته از کتاب مگید دواراو لיעقوب

در این پاراشا می‌خوانیم که مشه ربنو در مقابل خد-اوند التماس نمود تا او را وارد سرزمین ییسرائل بنماید تا این که خد-اوند به مشه ربنو دستور داد دیگر در این باره تفیلا نخواند.

همواره هاراشبام جملات توره را بر طبق توضیح ساده آنها توضیح می‌دهد و در این توضیحات از سخنان میدراش استفاده نمی‌کند. ولی در ابتدای این پاراشا ، هارامبام قسمتی از میدراش را یاد نموده و می‌فرماید:

در میدراش شوخر طوب ، میزمور چهارم آمده است: ربی زعیری فرمود: مثال به مانند آدمی که یک میهمان دارد و این میهمان همواره به نزد او می‌آید و در خانه او میهمان می‌شود. بار اول صاحبخانه خوشحال می‌شود و میهمان خود را با خوشرویی به خانه دعوت می‌کند و او را در بهترین جای سالن و میل می‌نشانند. فردا دوباره همان میهمان در می‌زند و می‌گوید: ”دیروز خیلی خوش گذاشت و پذیرایی شما بسیار خوب است ، به همین خاطر دوباره آمدم.“

این بار هم صاحبخانه او را به خانه دعوت می‌کند ، ولی پذیرایی روز دوم کمتر از پذیرایی روز اول خواهد بود. اگر روز سوم نیز

خد-اوندا لبانم را بگشا

قبول داشتند که این کار پیچیده به بهترین شکل انجام گرفته است. خبر ساخته شدن پل به گوش تزار روسیه رسید و وقتی تزار فهمید این مهندس چه کار پیچیده‌ای را به پایان برده ، دستور داد تا این یهودی به نزد او بیاید و از تزار مدال بگیرد. همه می‌دانستند این تزار بسیار بیرحم است و سر هر مورد کوچکی فرمان اعدام می‌دهد و در پیش او ، کشتن آدم از کشتن پشه هم راحت‌تر است. به دستور تزار ، این مهندس یهودی به نزد او آمد و پشت درب اتاق او ایستاد ، خود را آماده کرد و با احترام درب را به صدا در آورد. تزار با صدای محکمی گفت: "وارد شو."

این مهندس که می‌دانست وارد کجا می‌شود و ممکن است یک کلمه نابجا باعث کشته شدن او شود ، از فرط ترس و وحشت بر جای خود می‌خکوب شد و قدرت صحبت را از دست داد. حال ما نیز در مقابل خد-اوند می‌ایستیم تا صحبت کنیم و لازم بود ما نیز از ترس ، لبانمان بند آید و از خد-اوند خواهش کنیم لبان ما را بگشاید. همواره قبل از تفیلا باید به یاد داشت که در مقابل خد-اوند ، تفیلا می‌خوانیم.

در ابتدای این پاراشا مشه ربنو در مورد درخواست و تفیلا به درگاه خد-اوند صحبت می‌کند ، مفسران توراه از این مورد طرز تفیلا خواندن را آموخته‌اند.

ربی الياهو لויيان روحش شاد در مورد جمله‌ای که قبل از تفیلا هجده‌گانه می‌گوییم ، توضیح می‌دهد:

قبل از شروع این تفیلا ، جمله آمده در تهیلیم را می‌خوانیم که می‌فرماید: "خد-اوندا لبانم را بگشا تا دهان من مدح تو را گوید." گفتن این جمله به این خاطر است که موقع تفیلا ، تمام حواس شخص باید به تفیلا بوده و در نظر داشته باشد که مدح خد-اوند را می‌گوید.

ربی الياهو با آوردن داستانی سخنان خود را توضیح داده و فرموده است:

صد و خورده‌ای سال پیش ، وقتی هنوز تزار روسیه زنده بود ، یک مهندس یهودی موظف شد کار ساخت پل بر یکی از رودهای روسیه را پیش ببرد. این مهندس آنقدر در کار خود ماهر بود که در مدت زمان کم ، توانست این پل را به بهترین شکل بسازد. ساختن این پل کار ساده‌ای نبود و تمام مهندسان روسیه

قابل توجه خوانندگان گرامی

در مملهای ذیل امکان دریافت نشریه چاپ شده وجود دارد و به هیچ عنوان نماینده‌ای برای جمع‌آوری کمک به نشریه ندارد:

* **یرهوشالیم:** گئولا ، خیابان ملفی ایسرائل شماره ۲۵ فروشگاه آقای فرجیان

* **تل‌آویو:** خیابان علیا شماره ۲۳ ، آقای کهن فولادی ۰۵۴-۹۳۷۸۲۸۱

* **کفر سابا:** آقای موشی کهن تلفن ۰۵۲-۳۵۶۱۵۲۹

* **فولون:** خیابان ایلات ۱۶ ، فروشگاه نوיה פארם

* **بیتر:** خانواده آقای نورانی تلفن ۰۵۴-۸۴۲۸۹۳۶

* **ناتانیا:** آقای فرهاد تراشندگان تلفن ۰۵۲-۸۶۸۶۸۸۶

* **تارنمای:** پاراشای هفته ۱ پاراشای هفته ۲